

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 241/2021-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu a zo sudcov Ladislava Dudítša (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **JUDr. Erika Bilského**, Pekárska 11, Trnava, správcu konkurznej podstaty úpadcu UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r. o., Vajanského 7673, Trnava, IČO 31 611 940, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r. o., Horná 41, Banská Bystrica, IČO 36 859 095, konajúcou prostredníctvom advokáta a konateľa JUDr. Romana Kašubu, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 5 Obdo 78/2019 z 21. júla 2020 a rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 41 Cob 405/2015-909 z 1. februára 2017 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 12. októbra 2020 domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 5 Obdo 78/2019 z 21. júla 2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie najvyššieho súdu“) a rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 41 Cob 405/2015-909 z 1. februára 2017 (ďalej len „napadnutý rozsudok krajského súdu“). Oba napadnuté rozhodnutia žiada zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie.

2. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v spore žalobcu obchodnej spoločnosti [REDACTED], proti sťažovateľovi ako žalovanému podal sťažovateľ dovolanie proti napadnutému rozsudku krajského súdu. Jeho prípustnosť odôvodnil podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“). Najvyšší súd ako súd dovolací odmietol dovolanie sťažovateľa v zmysle § 447 písm. c) CSP.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. Sťažovateľ v podanej ústavnej sťažnosti tvrdí, že podľa jeho názoru všeobecné súdy „svojimi postupmi a rozhodnutiami porušili ústavný princíp právnej istoty, a žalovanému odňali právo na súdnu ochranu a porušili jeho právo na spravodlivé súdne konanie“. Z týchto dôvodov napadnuté uznesenie najvyššieho súdu, ako aj napadnutý rozsudok krajského súdu porušujú základného právo sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 ústavy a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Podaná ústavná sťažnosť obsahuje iba označenie napadnutých rozhodnutí a ich predmetu a požiadavku na ich zrušenie. Sťažovateľ neuvádza vôbec žiadnu argumentáciu, z ktorej by bolo možné ustáliť, z akého dôvodu malo dôjsť k tvrdenému porušeniu ním označených práv.

5. Osobitnou náležitosťou ústavnej sťažnosti je aj jej kvalifikované odôvodnenie. To musí obsahovať jednak opísanie skutkových okolností prípadu, ale aj náležitú právnu argumentáciu, a to v takom rozsahu, aby z konkrétnych vecných okolností bolo možné vyvodiť, akým spôsobom by ich existencia mala zapríčiniť porušenie niektorého zo sťažovateľom označených práv. Inými slovami, relevantný spôsob uplatnenia sťažnostných námietok musí spočívať v uvedení skutočností svedčiacich o porušení sťažovateľom konkrétne označených základných práv alebo slobôd rozhodnutím, opatrením, procesným postupom, prípadne inou aktivitou alebo nečinnosťou konkrétneho orgánu verejnej moci. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju stabilnú judikatúru, podľa ktorej absencia zmysluplného, ústavnoprávne relevantného odôvodnenia ako východiskového rámca ústavnej sťažnosti spôsobuje nedostatok zákonom ustanovenej náležitosti podľa § 43 ods. 1 v spojení s § 123 ods. 1 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a je dôvodom na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde z dôvodu nedostatku náležitostí ustanovených zákonom (IV. ÚS 124/08, III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, I. ÚS 225/2016, III. ÚS 313/2016, I. ÚS 291/2017, III. ÚS 570/2017, IV. ÚS 91/2018, IV. ÚS 343/2020, IV. ÚS 572/2020).

6. V prejednávanej ústavnej sťažnosti úplne absentuje čo len minimálny opis skutkových, ako aj právnych dôvodov, pre ktoré malo dôjsť k porušeniu označených práv. Vzhľadom na jej strohosť je možné označiť ju za „blanketárnu“ ústavnú sťažnosť. Pri takýchto nedostatkoch podaného návrhu nie je možné uvažovať o postupe podľa § 57 ods. 3 zákona o ústavnom súde, pretože by nešlo o odstraňovanie tzv. odstrániteľných nedostatkov podania, ale sťažovateľ by musel v dodatočnej lehote dodať kompletný skutkový a právny základ sťažnostných námietok. Tým by sa sťažovateľovi neprípustným spôsobom predĺžila zákonom ustanovená lehota na podanie ústavnej sťažnosti, v ktorej by mu bolo umožnené argumentačne odôvodniť namietané porušenie základných práv. V neposlednom rade je potrebné zdôrazniť, že sťažovateľ je zastúpený advokátom, ktorého povinnosťou je pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou.

7. Vzhľadom na uvedené ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom stanovených náležitostí, čo platí vo vzťahu k obom napadnutým rozhodnutiam.

8. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa v petite ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u ě n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. mája 2021

Libor DUEA
predseda senátu